

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 sierpnia 2021r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący sędzia Marek Szcześniak

Po rozpoznaniu w dniu 09 sierpnia 2021r. w Toruniu.

na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z powództwa: J. P.

przeciwko: J. W.

o: roszczenie regresowe

o r z e k a

powództwo oddała.

UZASADNIENIE

W art. 191¹ § 1 kodeksu postępowania cywilnego uregulowano, że jeśli z treści pozwu i załączników oraz okoliczności dotyczących sprawy, a także faktów o których mowa w art. 228, wynika oczywista bezzasadność powództwa, to sąd stosuje przepisy § 2 - 4.

W przepisie art. 191¹ § 3 kpc wskazano, że sąd może oddalić powództwo na posiedzeniu niejawnym.

Natomiast w treści art. 191¹ § 4 kpc stwierdzono, że uzasadnienie wyroku sporządza się na piśmie z urzędu i powinno ono zawierać jedynie wyjaśnienie, dlaczego powództwo zostało uznane za oczywiście bezzasadne.

Stosownie do art. 228 § 1 kpc fakty powszechnie znane nie wymagają dowodu i sąd bierze je pod rozwagę nawet bez powołania się na nie przez strony, a na mocy art. 228 § 2 kpc nie wymagają dowodu również fakty o których informacja jest powszechnie dostępna, oraz fakty znane sądowi z urzędu.

J. P. w pozwie złożonym w niniejszej sprawie wniosła o zasądzenie od pozwanego J. W. kwoty 9.660 zł, wskazując art. 140 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego jako podstawę prawną żądania.

W uzasadnieniu podano m.in., że powyższa kwota stanowi zwrot części alimentów świadczonych przez powódkę na rzecz małoletniego dziecka, tj. F. P., za okres sprzed ustanowienia obowiązku alimentacyjnego pozwanego J. W. na mocy ugody zawartej w dniu 12.07.2019r. w sprawie (...) Sądu Rejonowego w (...).

Powódka wyprowadziła się od pozwanego w październiku 2018r. i do grudnia 2018r. zamieszkiwała u rodziców pozwanego. W styczniu 2019r. wynajęła mieszkanie i od tego czasu pozwany partycypował w kosztach utrzymania małoletniego dziecka tylko w nieznacznym stopniu, a przekazywane przez niego kwoty, chociaż tytułowane jako alimenty, to stanowiły częściowe rozliczenie stron z ruchomości pozostawionych przez powódkę w miejscu zamieszkania pozwanego.

Sprawa o alimenty przeciwko J. W. została wniesiona w listopadzie 2018r., sąd w czerwcu 2019r. udzielił zabezpieczenia powództwa w kwocie 600 zł miesięcznie poczynając od lipca 2019r., a na rozprawie w dniu 12.07.2019r. strony zawarły ugodę na mocy której pozwany zobowiązał się płacić alimenty po 1.000 zł miesięcznie dla mał. F. P. do rąk matki małoletniego J. P. poczynając od sierpnia 2019r.

Łączne koszty utrzymania małoletniego w czasie styczeń – czerwiec 2019r. wyniosły ok. 13.800 zł. Biorąc pod uwagę duże możliwości zarobkowe pozwanego i fakt, że powódka opiekuje się synem w znacznej części, to pozwany powinien zwrócić powódce 70 % wydatków które ona w w/w czasie samodzielnie dostarczała synowi, tzn. kwotę 9.660 zł. (k.3-27)

Z materiału procesowego zgromadzonego w aktach sprawy (...) - (...)Sądu Rejonowego w (...) wynika m.in., że pozew o alimenty dla mał. F. P. został złożony w dniu 15.11.2018r. i zawierał żądanie zasądzenia kwoty 1.500 zł miesięcznie od J. W..

W odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 20.05.2019r. pozwany J. W. uznał powództwo częściowo tj. do kwoty 600 zł miesięcznie poczynając od czerwca 2019r. i wniósł o oddalenie żądania pozwu w pozostałej części. W uzasadnieniu podano m.in., że od momentu wyprowadzki J. P. z mał. F. i ich powrotu z A. do Polski, to pozwany od października 2018r. przekazywał w każdym miesiącu pieniądze na utrzymanie dziecka. J. W. nadal spłaca raty kredytu zaciągniętego na pokrycie kosztów sądowych, grzywnien i mandatów, nałożonych na pozwanego i matkę małoletniego (w większej części) w okresie przed ich wyjazdem do A. i do spłaty pozostało jeszcze ok. 3.000 (...).

W piśmie z dnia 31.05.2019r. J. P. wniosła o udzielenie zabezpieczenia powództwa o alimenty dla mał. F. na kwotę 1.000 zł miesięcznie poczynając od dnia wniesienia pozwu. Na rozprawie w dniu 19.06.2019r. sprecyzowano wniosek o zabezpieczenie i wniesiono o alimenty w wysokości 600 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 lipca 2019r. Ponadto strony procesu wniosły o termin 3 tygodniu na rozmowy co do ugodowego zakończenia sprawy.

Postanowieniem z dnia 19.06.2019r. udzielono zabezpieczenia powództwa o alimenty w kwocie 600 zł miesięcznie poczynając od 1 lipca 2019r.

Na rozprawie w dniu 12.07.2019r. zawarto ugodę na mocy której pozwany J. W. zobowiązał się płacić alimenty po 1.000 zł miesięcznie dla mał. F. P., do rąk matki małoletniego J. P., poczynając od 1 sierpnia 2019r.

(dowód: k. 3-11,13,16,17,33-39,42-64,66-120,123-125 w aktach sprawy (...) - (...)SR w (...))

Zgodnie z art. 140 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego osoba, która dostarcza drugiemu środków utrzymania lub wychowania nie będąc do tego zobowiązana albo będąc zobowiązana z tego powodu, że uzyskanie na czas świadczeń alimentacyjnych od osoby zobowiązanej w bliższej lub tej samej kolejności byłoby dla uprawnionego niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami, może żądać zwrotu od osoby, która powinna była te świadczenia spełnić.

Powyższe roszczenie z art. 140 kro określane jest w doktrynie prawa mianem roszczenia regresowego (zwrotnego).

W doktrynie i orzecznictwie wskazuje się, że: „(...) roszczenie regresowe względem zobowiązanego zależy od istnienia po jego stronie obowiązku alimentacyjnego i zakresu tego obowiązku (por. wyr. SN z 22.4.1970r., III CRN 41/70, OSN 1971, Nr 1, poz. 7)”

(Janusz Pietrzykowski / aktualizacja Krzysztof Pietrzykowski [w:] „Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz” pod redakcją Krzysztofa Pietrzykowskiego, Wydawnictwo C.H.Beck, wydanie 5, Warszawa 2018, str. 1036)

W judykaturze wskazano, iż: „Uгода sądowa ma dwoisty charakter, łączący elementy materialnoprawne i procesowe. Jest czynnością procesową uprawnionych podmiotów, umożliwiającą wyłączenie dalszego postępowania co do istoty sprawy i prowadzącą do umorzenia postępowania (...). Jest też czynnością prawną (umową, ugodą w rozumieniu art. 917 kc).”

(wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2010r., V CSK 157/10, opublikowany na stronie internetowej Sądu Najwyższego www.sn.pl, oraz zawarty w LEX nr 688708)

Wyjaśniono również, że: „Istotę ugody określa art. 917 kc. Jednym z jej elementów jest "czynienie sobie przez strony wzajemnych ustępstw". (...) Ugoda dotyczy stosunku prawnego łączącego strony, przy czym w ramach tego stosunku mogą zostać uregulowane kwestie odnoszące się do poszczególnych roszczeń objętych jego treścią. Należy przy tym założyć, że przedmiotem ugody stają się wszystkie roszczenia wynikające z danego stosunku prawnego - tego, który został ugodą objęty.”

(wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2018r., II CSK 375/17, opublikowany na stronie internetowej Sądu Najwyższego www.sn.pl, oraz zawarty w LEX nr 2490618)

Ponadto stwierdzono w judykaturze, że: „ugoda sądowa uchyla zatem ostatecznie spór, co do całości roszczeń będących przedmiotem rozpoznania przez sąd.”

(wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 października 1969r., II CR 508/69, OSPiKA z 1971r., nr 5, poz. 88, LEX nr 1633158)

Skoro rodzice małoletniego dziecka w sprawie (...) - (...) SR w (...) zawarli ugodę – w której określili wysokość alimentów należnych dziecku od ojca a także termin początkowy płatności alimentów – to w w/w sprawie doszło do rozstrzygnięcia o całości obowiązku alimentacyjnego pozwanego za czas objęty żądaniem pozwu tzn. od dnia 15.11.2018r.

W ramach wzajemnych ustępstw rodzice małoletniego dziecka ugodowo ustalili zarówno kwotę alimentów jak i datę początkową ich płatności przez ojca.

Natomiast w ugodzie sądowej zawartej w sprawie (...) - (...) SR w (...) nie doszło do ustalenia że istnieje jakaś zaległość alimentacyjna (np. za czas od wniesienia pozwu w dniu 15.11.2018r. do końca lipca 2019r.) ani nie określono do kiedy taka zaległość miałaby zostać zapłacona.

Ponieważ w w/w sprawie o alimenty dla dziecka doszło do ugodowego określenia obowiązku alimentacyjnego ojca, to nie istnieje obecnie roszczenie regresowe matki dotyczące w/w okresu czasu.

O całości obowiązku alimentacyjnego ojca – dotyczącego czasu od dnia 15.11.2018r. – rozstrzygnięto bowiem w ugodzie zawartej w sprawie (...) - (...).

W takiej sytuacji nie istnieje obecnie roszczenie regresowe, które przecież ma charakter wtórny wobec podstawowego roszczenia o alimenty – jak wskazuje się w doktrynie prawa, roszczenie regresowe zależy od istnienia obowiązku alimentacyjnego po stronie zobowiązanego.

Skoro o całości obowiązku alimentacyjnego ojca wobec małoletniego dziecka rozstrzygnięto – w ramach wzajemnych ustępstw – w ugodzie zawartej w sprawie (...) - (...), to matka dziecka nie posiada roszczenia regresowego.

Regres (zwrot) dotyczy bowiem alimentów należnych dziecku od ojca – a o całości obowiązku alimentacyjnego ojca wobec dziecka, za czas od dnia 15.11.2018r., rozstrzygnięto już w sprawie (...) - (...)SR w (...), zakończonej zawarciem ugody sądowej.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 140 § 1 kro, powództwo oddalono jako niezasadne.